

Narzędzia informatyczne w językoznawstwie

Perl - Podstawowe operacje wejścia/wyjścia

Marcin Junczys-Dowmunt

`junczys@amu.edu.pl`

Zakład Logiki Stosowanej

<http://www.logic.amu.edu.pl>

5. grudnia 2007

- ▶ Omówimy sposoby wczytywania danych z wejścia standardowego¹

---

¹Proszę przypomnieć sobie informacje z drugiego wykładu o wierszu poleceń

- ▶ Omówimy sposoby wczytywania danych z wejścia standardowego¹
- ▶ Zajmiemy się sposobami zapisu danych do wyjścia standardowego i wyjścia błędów

---

¹Proszę przypomnieć sobie informacje z drugiego wykładu o wierszu poleceń

- ▶ Omówimy sposoby wczytywania danych z wejścia standardowego¹
- ▶ Zajmiemy się sposobami zapisu danych do wyjścia standardowego i wyjścia błędów
- ▶ Omówimy podstawowe sposoby odczytu i zapisu do plików

---

¹Proszę przypomnieć sobie informacje z drugiego wykładu o wierszu poleceń

```
C:\> perl test.pl < in.txt > out.txt 2> log.txt
```

```
C:\> perl test.pl < in.txt > out.txt 2> log.txt
```

- ▶ Podobnie jak w przypadku komend wiersza poleceń możemy przekierować strumienie wejścia/wyjścia

```
C:\> perl test.pl < in.txt > out.txt 2> log.txt
```

- ▶ Podobnie jak w przypadku komend wiersza poleceń możemy przekierować strumienie wejścia/wyjścia
- ▶ Złożona komenda `perl test.pl` działa jak zwykła komenda wiersza poleceń

```
C:\> perl test.pl < in.txt > out.txt 2> log.txt
```

- ▶ Podobnie jak w przypadku komend wiersza poleceń możemy przekierować strumienie wejścia/wyjścia
- ▶ Złożona komenda `perl test.pl` działa jak zwykła komenda wiersza poleceń
- ▶ W przykładzie przekierujemy plik `in.txt` na `STDIN`, zapisujemy `STDOUT` do `out.txt`, a `STDERR` do `log.txt`


```
C:\> perl test.pl < in.txt > out.txt 2> log.txt
```

- ▶ Podobnie jak w przypadku komend wiersza poleceń możemy przekierować strumienie wejścia/wyjścia
- ▶ Złożona komenda `perl test.pl` działa jak zwykła komenda wiersza poleceń
- ▶ W przykładzie przekierujemy plik `in.txt` na `STDIN`, zapisujemy `STDOUT` do `out.txt`, a `STDERR` do `log.txt`
- ▶ Najpierw musimy poznać wewnętrzne mechanizmy Perla pozwalające na przetwarzanie strumieni standardowych

Wczytywanie pojedynczego wiersza z STDIN

```
1  print "Podaj imie: ";  
  
   $name = <STDIN>;  
   chomp $name;  
  
5  print "Witaj, \"$in\"!\n";
```

Wczytywanie pojedynczego wiersza z STDIN

```
1  print "Podaj imię: ";  
  
   $name = <STDIN>;  
   chomp $name;  
  
5  print "Witaj, \"$in\"!\n";
```

- ▶ z STDIN możemy jedynie wczytywać dane
- ▶ Służą do tego operator `<...>` oraz operator przypisania `=`
- ▶ Fragment STDIN to nazwa *uchwyty do pliku*, tutaj do wejścia standardowego
- ▶ Wywołanie operatora `<...>` domyślnie powoduje wczytanie jednego wiersza wraz ze znakiem terminującym

Wczytywanie pojedynczego wiersza z STDIN

```
1  print "Podaj imię: ";  
  
   $name = <STDIN>;  
   chomp $name;  
  
5  print "Witaj, \"$in\"!\n";
```

- ▶ z STDIN możemy jedynie wczytywać dane
- ▶ Służą do tego operator `<...>` oraz operator przypisania `=`
- ▶ Fragment STDIN to nazwa *uchwyty do pliku*, tutaj do wejścia standardowego
- ▶ Wywołanie operatora `<...>` domyślnie powoduje wczytanie jednego wiersza wraz ze znakiem terminującym
- ▶ Funkcja `chomp` usuwa znaki terminujące

Kolejne wczytywanie wszystkich wierszy z STDIN

```
1  while(defined($line = <STDIN>)) {  
    chomp $line;  
    print "Wiersz $.. zawiera ".length($line).  
        " znakow\n";  
5  }
```

Kolejne wczytywanie wszystkich wierszy z STDIN

```
1  while(defined($line = <STDIN>)) {  
    chomp $line;  
    print "Wiersz $.. zawiera ".length($line).  
        " znakow\n";  
5  }
```

- ▶ Kolejne wywołania operatora <...> wczytują kolejne wiersze

Kolejne wczytywanie wszystkich wierszy z STDIN

```
1  while(defined($line = <STDIN>)) {  
    chomp $line;  
    print "Wiersz $.. zawiera " . length($line).  
    " znakow\n";  
5  }
```

- ▶ Kolejne wywołania operatora <...> wczytują kolejne wiersze
- ▶ Gdy operator dotrze do końca pliku zwraca wartość undef

Kolejne wczytywanie wszystkich wierszy z STDIN

```
1  while(defined($line = <STDIN>)) {  
    chomp $line;  
    print "Wiersz $.. zawiera ".length($line).  
    " znakow\n";  
5  }
```

- ▶ Kolejne wywołania operatora <...> wczytują kolejne wiersze
- ▶ Gdy operator dotrze do końca pliku zwraca wartość undef
- ▶ Funkcja defined sprawdza, czy dana wartość jest różna od undef – Dlaczego taka postać warunku?

Kolejne wczytywanie wszystkich wierszy z STDIN

```
1  while(defined($line = <STDIN>)) {  
    chomp $line;  
    print "Wiersz $.. zawiera ".length($line).  
    " znakow\n";  
5  }
```

- ▶ Kolejne wywołania operatora <...> wczytują kolejne wiersze
- ▶ Gdy operator dotrze do końca pliku zwraca wartość undef
- ▶ Funkcja defined sprawdza, czy dana wartość jest różna od undef – Dlaczego taka postać warunku?
- ▶ Zmienna specjalna \$. zawiera aktualny numer wiersza

Kolejne wczytywanie wszystkich wierszy z STDIN (krócej)

```
1  while(<STDIN>) {  
    chomp;  
    print "Wiersz $.. zawiera ".length($_).  
        " znaków\n";  
5  }
```

Kolejne wczytywanie wszystkich wierszy z STDIN (krócej)

```
1  while(<STDIN>) {  
    chomp;  
    print "Wiersz $_ zawiera ".length($_).  
        " znaków\n";  
5  }
```

- ▶ Taki zapis jest *idiomem* Perla równoważny z poprzednim przykładem
- ▶ Wewnętrznie te dwa programy niczym się nie różnią

Kolejne wczytywanie wszystkich wierszy z STDIN (krócej)

```
1  while(<STDIN>) {  
    chomp;  
    print "Wiersz $_ zawiera ".length($_).  
        " znaków\n";  
5  }
```

- ▶ Taki zapis jest *idiomem* Perla równoważny z poprzednim przykładem
- ▶ Wewnętrznie te dwa programy niczym się nie różnią
- ▶ Brak jawnego zapisu do zmiennej, korzystamy ze zmiennej domyślnej \$_
- ▶ Ze zmienną domyślną spotkamy się jeszcze nieraz

Wczytywanie wszystkich wierszy z STDIN do tablicy

```
1  chomp(@wiersze = <STDIN>);  
   foreach (@wiersze) {  
       print "Wiersz $_ zawiera " . length($_) .  
           " znaków\n";  
5  }
```

Wczytywanie wszystkich wierszy z STDIN do tablicy

```
1  chomp(@wiersze = <STDIN>);  
   foreach (@wiersze) {  
       print "Wiersz $_ zawiera " .length($_).  
           " znaków\n";  
5  }
```

- ▶ Użycie operatora <...> w kontekście listowym spowoduje wczytanie wszystkich wierszy do elementów tablicy

Wczytywanie wszystkich wierszy z STDIN do tablicy

```
1  chomp(@wiersze = <STDIN>);  
   foreach (@wiersze) {  
       print "Wiersz $_ zawiera " . length($_) .  
           " znaków\n";  
5  }
```

- ▶ Użycie operatora <...> w kontekście listowym spowoduje wczytanie wszystkich wierszy do elementów tablicy
- ▶ Funkcja `chomp` wykonana na tablicy powoduje obcięcie znaków terminujących w każdym elemencie tablicy

Wczytywanie wszystkich wierszy z STDIN do tablicy

```
1  chomp(@wiersze = <STDIN>);  
   foreach (@wiersze) {  
       print "Wiersz $_ zawiera " . length($_) .  
           " znaków\n";  
5  }
```

- ▶ Użycie operatora <...> w kontekście listowym spowoduje wczytanie wszystkich wierszy do elementów tablicy
- ▶ Funkcja `chomp` wykonana na tablicy powoduje obcięcie znaków terminujących w każdym elemencie tablicy
- ▶ Znowu pojawia się zmienna domyślna `$_` – iteruje ona po wszystkich elementach tablicy

Wczytywanie wszystkich wierszy z STDIN do tablicy

```
1  chomp(@wiersze = <STDIN>);  
   foreach (@wiersze) {  
       print "Wiersz $_ zawiera " . length($_) .  
           " znaków\n";  
5  }
```

- ▶ Użycie operatora <...> w kontekście listowym spowoduje wczytanie wszystkich wierszy do elementów tablicy
- ▶ Funkcja `chomp` wykonana na tablicy powoduje obcięcie znaków terminujących w każdym elemencie tablicy
- ▶ Znowu pojawia się zmienna domyślna `$_` – iteruje ona po wszystkich elementach tablicy
- ▶ Tutaj zmienna `$.` działa w sposób nieoczekiwany – dlaczego?

Zapisywanie do STDOUT

```
1  print STDOUT "Wypisujemy dane do STDOUT";
```

Zapisywanie do STDOUT

```
1 print STDOUT "Wypisujemy dane do STDOUT";
```

- ▶ Wyjście **standardowe** jest takie jak jego nazwa wskazuje

Zapisywanie do STDOUT

```
1 print STDOUT "Wypisujemy dane do STDOUT";
```

- ▶ Wyjście **standardowe** jest takie jak jego nazwa wskazuje
- ▶ Korzystając z `print` domyślnie (standardowo!) zapisujemy do wyjścia standardowego `STDOUT`

Zapisywanie do STDOUT

```
1 print STDOUT "Wypisujemy dane do STDOUT";
```

- ▶ Wyjście **standardowe** jest takie jak jego nazwa wskazuje
- ▶ Korzystając z `print` domyślnie (standardowo!) zapisujemy do wyjścia standardowego `STDOUT`
- ▶ Możemy więc opuścić nazwę uchwytu:

```
1 print "Wypisujemy dane do STDOUT";
```

```
1 print STDERR "Wypisujemy dane do STDERR";
```

- ▶ Gdy zapisujemy dane do STDERR, musimy jawnie podać nazwę uchwytu

- ▶ Poznaliśmy już trzy standardowe uchwyty do plików (wirtualnych): STDIN, STDOUT i STDERR

- ▶ Poznaliśmy już trzy standardowe uchwyty do plików (wirtualnych): `STDIN`, `STDOUT` i `STDERR`
- ▶ `STDIN` to uchwyt otwarty tylko do odczytu

- ▶ Poznaliśmy już trzy standardowe uchwyty do plików (wirtualnych): `STDIN`, `STDOUT` i `STDERR`
- ▶ `STDIN` to uchwyt otwarty tylko do odczytu
- ▶ `STDOUT` oraz `STDERR` są otwarte tylko do zapisu

- ▶ Poznaliśmy już trzy standardowe uchwyty do plików (wirtualnych): `STDIN`, `STDOUT` i `STDERR`
- ▶ `STDIN` to uchwyt otwarty tylko do odczytu
- ▶ `STDOUT` oraz `STDERR` są otwarte tylko do zapisu
- ▶ Możemy tworzyć własne uchwyty do konkretnych plików

- ▶ Poznaliśmy już trzy standardowe uchwyty do plików (wirtualnych): `STDIN`, `STDOUT` i `STDERR`
- ▶ `STDIN` to uchwyt otwarty tylko do odczytu
- ▶ `STDOUT` oraz `STDERR` są otwarte tylko do zapisu
- ▶ Możemy tworzyć własne uchwyty do konkretnych plików
- ▶ Własne uchwyty obsługujemy tak samo jak uchwyty standardowe

Wczytywanie danych z plików

```
1  open(IN, "<uchwyty.pl")
    or die "plik nie istnieje";

while(<IN>) {
5   chomp;
    print "Wiersz $.. zawiera ".length($_).
      " znaków\n";
}
close(IN);
```

Wczytywanie danych z plików

```
1  open(IN, "<uchwyty.pl")
    or die "plik nie istnieje";

while(<IN>) {
5   chomp;
    print "Wiersz $_ zawiera " . length($_) .
      " znaków\n";
}
close(IN);
```

- ▶ Funkcja `open` służy do tworzenie własnych uchwytów

Wczytywanie danych z plików

```
1  open(IN, "<uchwyty.pl")
    or die "plik nie istnieje";

while(<IN>) {
5   chomp;
    print "Wiersz $_ zawiera " . length($_) .
      " znaków\n";
}
close(IN);
```

- ▶ Funkcja `open` służy do tworzenie własnych uchwytów
- ▶ Podajemy dwa argumenty: nazwę uchwytu, sposób korzystania z pliku połączony nazwą pliku

Wczytywanie danych z plików

```
1  open(IN, "<uchwyty.pl")
    or die "plik nie istnieje";

while(<IN>) {
5   chomp;
    print "Wiersz $_ zawiera " . length($_) .
      " znaków\n";
}
close(IN);
```

- ▶ Funkcja `open` służy do tworzenie własnych uchwytów
- ▶ Podajemy dwa argumenty: nazwę uchwytu, sposób korzystania z pliku połączony nazwą pliku
- ▶ Sposób korzystania dla pliku tylko do odczytu oznaczamy przez `<`

Zapisywanie danych do plików

```
1  open(IN, "<uchwyt.pl")
    or die "plik nie istnieje";
open(OUT, ">log.txt")
    or die "Nie moglem zapisac danych";

5

while(<IN>) {
    chomp;
    print OUT "Wiersz $.. zawiera ".length($_).
        " znaków\n";
10 }
close(IN);
close(OUT);
```


Zapisywanie danych do plików

```
1  open(IN, "<uchwyt.pl")
    or die "plik nie istnieje";
open(OUT, ">log.txt")
    or die "Nie mogłem zapisać danych";

5

while(<IN>) {
    chomp;
    print OUT "Wiersz $.. zawiera ".length($_).
        " znaków\n";
10 }
close(IN);
close(OUT);
```

- ▶ Sposób korzystania z uchwytu oznaczamy przez >

Zapisywanie danych do plików

```
1  open(IN, "<uchwyty.pl")
    or die "plik nie istnieje";
open(OUT, ">log.txt")
    or die "Nie mogłem zapisać danych";

5

while(<IN>) {
    chomp;
    print OUT "Wiersz $.. zawiera ".length($_).
        " znaków\n";
10 }
close(IN);
close(OUT);
```

- ▶ Sposób korzystania z uchwyty oznaczamy przez >
- ▶ Jak będzie działał znak > a jak znak >> ?

Zapisywanie danych do plików

```
1  open(IN, "<uchwyty.pl")
    or die "plik nie istnieje";
open(OUT, ">log.txt")
    or die "Nie mogłem zapisać danych";

5

while(<IN>) {
    chomp;
    print OUT "Wiersz $.. zawiera ".length($_).
        " znaków\n";
10 }
close(IN);
close(OUT);
```

- ▶ Sposób korzystania z uchwyty oznaczamy przez >
- ▶ Jak będzie działał znak > a jak znak >> ?
- ▶ Zapis do pliku odbywa się jak poprzednio do STDERR

Operator diamentowy <>

```
1  while(<>) {  
    chomp;  
    print "Wiersz $_ zawiera " . length($_) .  
        " znaków\n";  
5  }
```

Operator diamentowy <>

```
1  while(<>) {  
    chomp;  
    print "Wiersz $_ zawiera " . length($_) .  
        " znaków\n";  
5  }
```

- ▶ Operator diamentowy to kolejny idiom perlowy (perlizm)

Operator diamentowy <>

```
1  while(<>) {  
    chomp;  
    print "Wiersz $_ zawiera ".length($_).  
        " znaków\n";  
5  }
```

- ▶ Operator diamentowy to kolejny idiom perlowy (perlizm)
- ▶ Operator diamentowy wczytuje wszystkie dane ze wszystkich plików podanych w następujący sposób (jako argumenty do programu w wierszu poleceń):

```
perl diament.pl plik1.txt plik2.txt ... plikn.txt
```

Operator diamentowy <>

```
1  while(<>) {  
    chomp;  
    print "Wiersz $_ zawiera ".length($_).  
        " znaków\n";  
5  }
```

- ▶ Operator diamentowy to kolejny idiom perlowy (perlizm)
- ▶ Operator diamentowy wczytuje wszystkie dane ze wszystkich plików podanych w następujący sposób (jako argumenty do programu w wierszu poleceń):

```
perl diament.pl plik1.txt plik2.txt ... plikn.txt
```
- ▶ Gdy nie podamy żadnego pliku, wczytuje dane z STDIN

Tablica specjalna @ARGV

- ▶ Wewnętrznie operator diamentowy korzysta ze specjalnej wbudowanej tablicy @ARGV
- ▶ Ta tablica zawiera wszystkie argumenty podane w wierszu poleceń za nazwą programu

Tablica specjalna @ARGV

- ▶ Wewnętrznie operator diamentowy korzysta ze specjalnej wbudowanej tablicy @ARGV
- ▶ Ta tablica zawiera wszystkie argumenty podane w wierszu poleceń za nazwą programu

```
1  for($i = 0; $i < @ARGV; $i++) {  
    print "Element o indeksie $i to $ARGV[$i]\n";  
}
```

Tablica specjalna @ARGV

- ▶ Wewnętrznie operator diamentowy korzysta ze specjalnej wbudowanej tablicy @ARGV
- ▶ Ta tablica zawiera wszystkie argumenty podane w wierszu poleceń za nazwą programu

```
1  for($i = 0; $i < @ARGV; $i++) {  
    print "Element o indeksie $i to $ARGV[$i]\n";  
}
```

Możemy wykonać powyższy program np. w taki sposób:

```
perl argv.pl zupa tygrys 45 tango 5.7 -h test
```

Specjalny uchwyt plikowy DATA

```
1  while(<DATA>) {  
    chomp;  
    print "Wiersz $.. zawiera ".length($_).  
        " znaków\n";  
5  }  
  
__END__  
Taki sobie tekst  
który służy  
10 jedynie przykładem
```

Specjalny uchwyt plikowy DATA

```
1  while(<DATA>) {  
    chomp;  
    print "Wiersz $_ zawiera " . length($_) .  
      " znaków\n";  
5  }
```

```
__END__
```

```
Taki sobie tekst
```

```
ktory sluzy
```

```
10 jedynie przykladem
```

- ▶ Uchwyt DATA służy tylko do odczytu danych zapisanych po __END__, kod Perla tutaj nie działa
- ▶ Przydatne przy testowaniu programów, nie trzeba tworzyć zewnętrznych plików

Wiemy teraz jak:

Wiemy teraz jak:

- ▶ Wczytywać dane z wejścia standardowego (też z klawiatury)

Wiemy teraz jak:

- ▶ Wczytywać dane z wejścia standardowego (też z klawiatury)
- ▶ Wczytywać dane z dowolnego pliku

Wiemy teraz jak:

- ▶ Wczytywać dane z wejścia standardowego (też z klawiatury)
- ▶ Wczytywać dane z dowolnego pliku
- ▶ Wczytywać dane ze środowiska DATA

Wiemy teraz jak:

- ▶ Wczytywać dane z wejścia standardowego (też z klawiatury)
- ▶ Wczytywać dane z dowolnego pliku
- ▶ Wczytywać dane ze środowiska DATA
- ▶ Korzystać ze zmiennej wbudowanej @ARGV

Wiemy teraz jak:

- ▶ Wczytywać dane z wejścia standardowego (też z klawiatury)
- ▶ Wczytywać dane z dowolnego pliku
- ▶ Wczytywać dane ze środowiska DATA
- ▶ Korzystać ze zmiennej wbudowanej @ARGV
- ▶ Zapisywać dane do wyjścia standardowego i wyjścia błędów

Wiemy teraz jak:

- ▶ Wczytywać dane z wejścia standardowego (też z klawiatury)
- ▶ Wczytywać dane z dowolnego pliku
- ▶ Wczytywać dane ze środowiska DATA
- ▶ Korzystać ze zmiennej wbudowanej @ARGV
- ▶ Zapisywać dane do wyjścia standardowego i wyjścia błędów
- ▶ Zapisywać dane do dowolnego pliku

Wiemy teraz jak:

- ▶ Wczytywać dane z wejścia standardowego (też z klawiatury)
- ▶ Wczytywać dane z dowolnego pliku
- ▶ Wczytywać dane ze środowiska DATA
- ▶ Korzystać ze zmiennej wbudowanej @ARGV
- ▶ Zapisywać dane do wyjścia standardowego i wyjścia błędów
- ▶ Zapisywać dane do dowolnego pliku

Wniosek: Nasze programy od tej chwili potrafią się komunikować ze światem zewnętrznym